

М О Т И В И

Към присъда по НОХД № 641/2023 г. на АРС, II н.с.

Районна Прокуратура–Пловдив, ТО-Първомай е повдигнала обвинение против подсъдимия Д. Г. Д., за това че: През периода от месец май 2018 година до месец юли 2023 година, в град Асеновград, област Пловдив, като е осъден – с Решение № 484 от 19.12.2014 г. по гражданско дело № 1404/ 2014 г. на Районен съд – Асеновград, влязло в сила на 21.03.2015 г., да издържа свой низходящ – Г. Д. Д., роден на 03.04.2009 г., с местоживее: град Асеновград, област Пловдив, улица *** съзнателно не е изпълнил задължението в размер на повече от две месечни вноски, а именно – шестдесет и три месечни вноски, в размер на по 100,00 лева всяка или в общ размер на 6 300,00 лева, като деянието е извършено (довършено) повторно, след като е осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление – по чл. 183, ал. 4, вр. с ал. 1, вр. с чл. 28, ал. 1 от НК, с Присъда № 24 от 12.07.2018 г. по НОХД № 215/2018 г. на Районен съд – Асеновград, влязла в сила на 28.07.2018 г. – престъпление по чл. 183 ал. 4, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 28 ал. 1 от НК.

Съдебното производство протече по реда на гл. 27 от НПК при условията на съкратено съдебно следствие.

Прокурорът поддържа изцяло така повдигнатото обвинение и предлага подсъдимият Д. да бъде признат за виновен по него, като му бъде наложено наказание лишаване от свобода за срок от четири месеца ефективно, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим, с оглед на обремененото му съдебно минало, както и дължимата сума, която е в изключително голям размер. Алтернативно се предлага на подсъдимия да бъде наложено наказание „Пробация“ с двете задължителни пробационни мерки за максималния срок от три години, както и наказание обществено порицание.

Подсъдимият Д. Г. Д. се признава за виновен по повдигнатото му обвинение и прави признание по чл. 371 т. 2 от НПК, като признава всички факти посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Лично и чрез защитника си адв. Н. пледира да му бъде наложено наказание Пробация за срок от две години. Моли съда да вземе предвид обстоятелството, че няма постоянна работа и съответно няма доходи.

Съдът на базата и след анализ на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият Д. Г. Д. е роден на *** българин, български гражданин, със средно-специално образование, неженен, осъждан, безработен, с настоящ адрес: *** ЕГН: *****.

Подсъдимият Д. Г. Д. и свидетелката А. Д. И. живели на съпругески начала в град Асеновград, област Пловдив, като от съжителството си, имали родено едно дете – Г. Д. Д., роден на 03.04.2009 г. Още през 2009 г., малко след раждането на детето им, двамата се разделили, като обвиняемият напуснал жилището им в град Асеновград. Детето останало при св. А. И., като от тогава и до момента на провеждане на настоящото разследване, грижи за него полагала тя, с помощта на родителите си. С Решение № 484 от 19.12.2014 г. по гражданско дело № 1404/ 2014 г. на Районен съд – Асеновград, влязло в законна сила на 21.03.2015 г., упражняването на

родителските права по отношение на малолетното дете били предоставени на майката – св. А. И., при която и на адреса □ в град Асеновград било определено и неговото местоживее. Със същия съдебен акт, подсъдимият бил осъден да заплаща на малолетното си тогава дете, чрез неговата майка и законен представител, ежемесечна издръжка в размер на 100,00 (сто) лева, считано от 30.07.2013 г. до настъпване на пълнолетие или друга законна причина за изменението или прекратяването □. От влизане в сила на цитирания по-горе съдебен акт, с който подсъдимият бил осъден да заплаща ежемесечна издръжка, в посочения по-горе размер, на малолетното си дете, чрез неговата майка и законен представител, същият не заплатил нито една месечна вноска, за което и е бил осъден с цитираната по-горе Присъда, а преди това и с още един съдебен акт (Присъда № 23 от 02.06.2016 г. по НОХД № 255/ 2016 г. по описа на РС – Асеновград). След постановяване и влизане в сила на Присъда № 24 от 12.07.2018 г. по НОХД № 215/ 2018 г. на Районен съд – Асеновград и до момента на провеждане на разследването по настоящото наказателно производство, подсъдимият продължил да не изпълнява задължението си, като единствено на 23.12.2020 г. и на 14.01.2021 г., неговата майка превела по сметката на св. А. И. сумата от по 150,00 лева, т.е. общо в размер на 300,00 лева. Във вноската бележка, като основание било посочено издръжка на дете, без да е конкретизирано за кой период се извършва плащането. По тази причина, прието е по настоящото наказателно производство, че плащането е сторено за минал период, в случая – месеците февруари, март и април 2018 г., следващи инкриминирания период, за който е бил осъден обвиняемия с последната Присъда (Присъда № 24 от 12.07.2018 г. по НОХД № 215/ 2018 г. на Районен съд – Асеновград), което е в полза на дееца, предвид и последвалата липса на каквото и да е изпълнение на задължението му, за инкриминирания период, предмет на настоящия обвинителен акт. По този начин, към месец август 2023 г. (когато е бил привлечен към наказателна отговорност за престъплението, предмет на настоящото наказателно производство – 22.08.2023 г.), подсъдимият е изпаднал в забава, в размер на повече от две месечни вноски, а именно – 63 месечни вноски от по 100,00 лева месечно, за периода от месец май 2018 г. (предвид периода, за който е била осъдена с цитираната по-горе Присъда – до месец януари 2018 г. включително последвалото, макар и закъсняло частично плащане на сумата от общо 300,00 лева, т.е. три месечни издръжки) до 22.08.2023 г. (датата, на която е бил привлечен в качеството на обвиняем по настоящото наказателно производство), т.е. до месец юли 2023 г. включително. През инкриминирания период, нито въобще след раздялата си със св. А. И., подсъдимият не е взимал детето при себе си за отглеждане, като дори контактувал с него единствено по настояване и инициатива на своята майка. Не е давал и други суми или подпомагал по какъвто и да е начин за отглеждането на детето, включително не му бил правил подаръци. По отношение на дължимата от обвиняемия издръжка за детето, не била налична и каквато и да е уговорка между него и св. А. И., извън тази, съгласно съдебния акт (основание за издръжката), относно забавяне и/или неплащане на издръжката. Въпреки горното, от момента на влизане на съдебния акт (основание за издръжката) в сила, както и постановяването и влизането в сила на цитираната по-горе Присъдата и до момента на привличането му в качеството на обвиняем по настоящото наказателно производство, подсъдимият не бил заплатил нито една месечна вноска, с изключение на посочената по-горе сума от общо 300 лева, преведена на два пъти от майка

му.

Горната фактическа обстановка, Съдът приема за безспорно установена на базата на самопризнанието на подсъдимия по чл.371 т.2 от НПК, което беше прието от съда по реда посочен в чл. 372 ал.4 от НПК, както и на доказателствата събрани в досъдебната фаза, които го подкрепят и които на основание чл. 373 ал.3 от НПК съдът ползва, а това са именно показанията на свидетелите Г. Д. Д. и А. Д. И., както и от приложените по делото писмени доказателства, прочетени в съдебното производство по реда на чл. 283 от НПК и надлежно приобщени към доказателствената съвкупност, а именно: Решение № 484 от 19.12.2014 г. по гражданско дело № 1404/ 2014 г. на Районен съд – Асеновград, влязло в сила на 21.03.2015 г., характеристична справка; справка за съдимост. Съдът кредитира показанията на свидетелите като обективни, логични, съответстващи на събрания по делото доказателствен материал и кореспондиращи със самопризнанието на подсъдимия.

При така установената по несъмнен начин в хода на настоящото производство фактическа обстановка, Съдът намира, че с деянието си подсъдимият Д. Г. Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.183 ал. 4 вр. ал. 1, във вр. с чл. 28, ал. 1 от НК .

От обективна страна, престъплението по чл.183 ал. 4 вр. ал. 1, във вр. с чл. 28, ал. 1 от НК е извършено, като подсъдимият Д. Г. Д. е бил осъден с влязло в сила решение да издържа свой низходящ – сина си Г. Д. Д. и не е изпълнил задължението си в размер на 2 и повече месечни вноски, а именно 63 месечни вноски. Изпълнителното деяние на престъплението е осъществено чрез пълно бездействие в инкриминирания период от месец май 2018 година до месец юли 2023 г. Подсъдимият е имал обективна възможност да изпълни задължението си, тъй като е в трудоспособна възраст и следва да осигурява дължимата издръжка на малолетното си дете. Безспорно е налице и квалифициращият елемент – „повторност“, тъй като същият вече е бил осъждан за друго такова престъпление, а именно по чл. 183 ал.1 от НК, по НОХД № 215/2018 г. по описа на АРС.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественно-опасният му характер, предвиждал е настъпването на общественно-опасните последици и е желал настъпването им. Подсъдимият е съзнавал, че е бил осъден по силата на съдебно решение, което е влязло в сила да заплаща издръжка на детето си, но умишлено не го е сторил.

При индивидуализиране на наказанието, Съдът отчете като смекчаващо вината обстоятелство затрудненото материално положение на подсъдимия и декларираното желание да изплати сумите по издръжката. Като отегчаващи вината обстоятелства съдът взе в предвид предходната съдимост на подсъдимия, сравнително големия инкриминиран период, през който подсъдимият не е изпълнявал задължението си и съответно формирания голям брой неплатени месечни вноски и съответно сравнително големия размер на общата дължима и неплатена сума за издръжка, както и проявената упоритост и системност на неизпълнението на задължението за издръжка на непълнолетното дете, което индицира сравнително висока степен на обществена опасност на деянието и дееца.

Ето защо, ръководейки се от разпоредбите на общата част на НК и след

преценка на индивидуализиращите отговорността обстоятелства, Съдът определи на подсъдимия Д. Г. Д. по-лекото от двете алтернативно предвидени в нормата на особената част наказания, а именно Пробация, включващо следните пробационни мерки в размер над средния на предвидения в закона диапазон, а именно:

1., „Задължителна регистрация по настоящ адрес” – *** за срок от две години, включваща явяване и подписване на подсъдимия Д. Г. Д. пред съответния пробационен служител с периодичност три пъти седмично.

2., „Задължителни периодични срещи с пробационен служител” за срок от две години.

3., „Безвъзмезден труд в полза на обществото“ с продължителност от 320 часа годишно за срок от две поредни години.

както и на обществено порицание, което да се изпълни с публичното му обявяване чрез поставяне на присъдата на таблото за съобщения в сградата на Кметството по района на местоживееене - Община Пловдив, район Южен, за срок от 15 дни.

Според преценката на Съда именно така определеното наказание като вид и размер се явява съответно на степента на обществена опасност на деянието и дееца и най-добре би изпълнило целите на наказанието посочени в разпоредбата на чл. 36 от НК.

Причините за извършване на престъплението са липсата на чувство за отговорност от страна на подсъдимия Д. Г. Д. по отношение на собствените му действия и постъпки, слабо развито родителско чувство и склонност към незачитане на установения и утвърден в страната правов ред.

По изложените мотиви, Съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: